ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 32 KATOWICE, DNIA 25 LISTOPADA 1946

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

549.
DEKRET
z dnia 13 września 1946 r.

o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 310, z dnia 8 listopada 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Pozbawia się obywatelstwa Państwa Polskiego osoby, które po ukończeniu 18 roku życia swym zachowaniem wykazały niemiecką odrębność narodową.

2. Zgłoszenie w czasie wojny, rozpoczętej 1 września 1939 r., przynależności do narodowości niemieckiej lub pochodzenia niemieckiego samo przez się nie stanowi dowodu niemieckiej odrębności narodowej.

Art. 2. 1. Pozbawia się również obywatelstwa:

a) współmałżonka osoby, której dotyczy przepis art. 1 ust. 1, jeżeli wyrazi chęć opuszczenia obszaru Państwa Polskiego.

b) dzieci, które nie ukończyły 18 roku życia, jeżeli oboje rodzice tracą obywatelstwo lub też jeżeli w przypadku śmierci lub spowodowanej okolicznościami wojny długotrwałej nieobecności jednego z rodziców — drugie traci obywatelstwo,

c) dziecko pozamałżeńskie, które nie ukończyło 18 roku życia, jeżeli jego matka traci obywatelstwo, chyba że nie wychowuje go matka, lecz inna osoba, która nie traci obywatelsstwa.

2. Pozbawienie dziecka obywatelstwa może jednak nie nastąpić, jeżeli jedno z rodziców wyrazi życzenie, aby dziecko zachowało obywatelstwo Państwa Polskiego.

Art. 3. Małoletni, który ukończył 13 rok życia i podlega przepisowi art. 2, nie będzie pozbawiony obywatelstwa, jeżeli wyrazi chęć pozostania nadal obywatelem Państwa Polskiego, a zachowaniem swym wykazuje przynależność do społeczeństwa polskiego.

Art. 4. Osoby pozbawione obywatelstwa podlegają wysiedleniu z obszaru Państwa.

Art. 5. 1. Majątek osób, które zostały pozbawione obywatelstwa Państwa Polskiego, podlega przepadkowi. Osoby te tracą zdolność do dziedziczenia i przyjmowania darowizn.

2. Przepadły majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw osób trzecich, nie przenoszących wartości przepadłego majątku: nie uwzględnia się jednak praw, wynikających z darowizny dokonanej po 9 maja 1945 r.

3. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można orzec, że całość lub część majątku osoby pozbawionej obywatelstwa przechodzi w równych częściach na rzecz nie pozbawionych obywatelstwa zstępnych, wstępnych oraz małżonka, pozostających na wyłącznym utrzymaniu osoby, której własność stanowi majątek. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. Osoby, pozbawione obywatelstwa Państwa Polskiego w myśl przepisów dekretu niniejszego, tracą prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Świadczenia te instytucja ubezpieczeń społecznych może przyznać członkom rodziny nie pozbawionym obywatelstwa Państwa Polskiego.

2. Zasady przyznawania świadczeń dla członków rodziny, zachowujących obywatelstwo Państwa Polskiego, ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze instrukcyj dla instytucyj ubezpieczeń społecznych.

Art. 7. 1. O pozbawieniu obywatelstwa Państwa Polskiego, o wysiedleniu z obszaru Państwa i o przepadku majątku orzeka władza administracji ogólnej I instancji, do której zgłosi wniosek organ bezpieczeństwa publicznego lub w której okręgu osoba zainteresowana (art. 2) ma miejsce zamieszkania albo pobytu.

2. W przypadku, określonym w art. 1 ust. 1, orzeczenie zapada na wniosek organu bezpieczeństwa publicznego, który zasięga opinii prezydium miejskiej lub gminnej rady narodowej.

3. W przypadku, określonym w art. 2, orzeczenie zapada bądź na wniosek organu bezpieczeństwa publicznego, bądź na wniosek osoby zainteresowanej.

4. Organ bezpieczeństwa publicznego przeprowadza dochodzenie w celu wyjaśnienia okoliczności, powodujących pozbawienie obywatelstwa, oraz stanu rodzinnego i majątkowego osób, do których stosuje się przepisy dekretu niniejszego.

Art. 8. 1. W terminie zawitym 7-dniowym od dnia doręczenia odpisu orzeczenia strony mogą zwrócić się do władzy, która wydała orzeczenie, z żądaniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

2. Zgłoszenie żądania, określonego w ust. 1, wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

3. Właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się siedziba władzy, która wydała orzeczenie. Sąd postanowieniem orzeka w składzie określonym w art. 52 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192).

4. Postanowienia sądu zapadają po wysłuchaniu prokuratora, organu bezpieczeństwa publicznego oraz osoby, której orzeczenie dotyczy, lub jej pełnomocnika.

Art. 9. 1. Organ bezpieczeństwa publicznego może zarządzić tymczasowe aresztowanie osoby, określonej w art. 1 ust. 1, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, gdy zachodzi uzasadniona obawa, iż osoba ta będzie się ukrywała.

2. Z ważnych powodów sąd (art. 8 ust. 3) może przedłużyć tymczasowe aresztowanie.

Art. 10. Postanowienia sądu nie ulegają zaskarżeniu.

Art. 11. 1. Władza administracji ogólnej I instancji może zarządzić zajęcie majątku zagrożonego przepadkiem.

2. Orzeczenia o zajęciu i o przepadku majątku wykonują na zarządzenie władzy administracji ogólnej bądź prokuratora urzędy likwidacyjne, przewidziane w dekrecie z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Art. 12. 1. Jeżeli sprawcę czynu, określonego w art. 1 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237), pozbawiono obywatelstwa Państwa Polskiego w trybie dekretu niniejszego, postępowania karnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza się.

2. Jeżeli w toku postępowania karnego wyszły na jaw okoliczności, mogące uzasadnić zastosowanie przepisów dekretu niniejszego, prokurator, a po wniesieniu aktu oskarżenia sąd zawiesza postępowanie do czasu wydania prawomocnego orzeczenia co do pozbawienia obywatelstwa.

3. Po uprawomocnieniu się wyroku skazującego za popełnienie przestępstwa, wymienionego w ust. 1, postępowania przewidzianego w dekrecie niniejszym nie wszczyna się, a wszczęte umarza się; prawomocne orzeczenie o pozbawieniu obywatelstwa traci moc prawną.

Art. 13. Jeżeli przeciwko osobie, określonej w art. 1 ust. 1, wszczęto postępowanie o popełnienie innego przestępstwa, niż wskazane w art. 12, przepisy art. 2, 4 i 5 stosuje się po wykonaniu kary lub po umorzeniu postępowania.

Art. 14. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami: Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Spraw Zagranicznych i Skarbu wyda rozporządzenie bliżej określające właściwość i tryb postępowania w sprawach o pozbawienie obywatelstwa, wysiedlenie z kraju i przepadek majątku osób, do których stosuje się przepisy niniejszego dekretu.

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego, Obrony Narodowej, Spraw Zagranicznych i Skarbu.

Art. 16. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a z dniem 31 grudnia 1948 r. traci moc obowiązującą zachowując ją nadal tylko w przypadkach, określonych w art. 13.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów i Minister Ziem Odzysk.:
Władysław Gomułka
Minister Adm. Publ.: Władysław Kiernik
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Bezpieczeństwa Publ.: Stanisław Radkiewicz
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski
w/z Minister Spraw Zagran.: Zygmunt Modzelewski
w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich

550.

DEKRET

z dnia 13 września 1946 r.

o zniesieniu cenzury korespondencji zagranicznej, radiotelegramów i rozmów radiowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 303, z dnia 31 października 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się cenzurę korespondencji zagranicznej, radiotelegramów i rozmów radiowych.

Art. 2. Uchyla się art. 2 dekretu z dnia 26 czerwca 1945 r. o zniesieniu cenzury korespondencji (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 158), zmienionego dekretem z dnia 9 kwietnia 1946 r. (Dz. U. R P. Nr 19, poz. 131).

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Bezpieczeństwa Publicznego oraz Poczt i Telegrafów.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów: Władysław Gomułka
Minister Bezpiecz. Publ.: Stanisław Radkiewicz
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek

551.
DEKRET
z dnia 19 września 1946 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz 304, z dnia 31 października 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Parafie staroluterskie, ewangelicko-luterskie, należące do Kościoła Unijnego na Ziemiach Zachodnich i Unijnego na Górnym Śląsku, oraz ewangelickie wyznania augsburskiego i helweckiego włącza się do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Majątek ruchomy i nieruchomy tychże parafii, który w dniu wejścia w życie tego dekretu będzie się znajdować w posiadaniu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej przechodzi na własność tego Kościoła.

Pozostały majątek przechodzi na własność Państwa. Rada Ministrów dokona w drodze specjalnej uchwały rozdziału poszczególnych obiektów pomiędzy związki religijne i inne instytucje prawa publicznego, przekazując im całość lub część tych obiektów na własność bądź też pod zarząd i użytkowanie. Przy rozdziale w pierwszym rzędzie uwzględniane będą potrzeby polskiej ludności ewangelickiej.

Na wymienione parafie rozciąga się moc obowiązującą dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 613) oraz zasadniczego prawa wewnętrznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej z 17 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 659).

Art. 2. W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 3 ust. (1) i (2) otrzymują brzmienie:

„(1) Kościół Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej tworzą parafie (filiały) ewangelicko-augsburskie i luterskie (staroluterskie) na całym obszarze Państwa. W skład tego Kościoła wchodzą również Bracia Morawscy czyli Hernhuci.

(2) Do Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej należą wszystkie osoby wyznania ewangelicko-augsburskiego (luterskiego), zamieszkałe w Polsce i wchodzące w skład jednej z parafii (filiałów) tego Kościoła".

2) Art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej".

Art. 3. Wykaz diecezji, parafii i filiałów zostanie po wprowadzeniu w życie niniejszego dekretu uzupełniony przez Konsystorz i zatwierdzony przez Ministra Administracji Publicznej.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą:

1) dekret gabinetowy króla pruskiego z 27 września 1817 r. o unii kościołów ewangelicko-luterskiego i ewangelicko-reformowanego, koncesja generalna dla luteran niezłączonych z ewangelickim kościołem krajowym z 23 lipca 1845 r. (Zb. u. pr. str. 516), ustawa z 7 sierpnia 1847 r. (Zb. u. pr. str. 155) i ustawa z 23 maja 1908 r. (Zb. u. pr. str. 155);

2) patent cesarski z 8 kwietnia 1861 r. (Dz. Pr. Nr 41) i ustawa o ustroju kościoła ewangelickiego i helweckiego wyznania ogłoszona obwieszczeniem Ministra Wyznań i Oświaty z 15 grudnia 1891 r. (Dz. Pr. Nr. 4/1892 r.);

3) ustawa śląska z 17 lipca 1937 r. o tymczasowej organizacji Ewangelickiego Kościoła Unijnego na Górnym Śląsku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 33) i ustawa śląska z 10 lipca 1939 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z 17 lipca 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 45).

Ponadto tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy w zakresie objętym dekretem niniejszym.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Adm. Publ.: Władysław Kiernik

552.
DEKRET
z dnia 8 października 1946 r.

o ustanowieniu „Śląskiego Krzyża Powstańczego".

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 311, z dnia z dnia 8 listopada 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W celu upamiętnienia bohaterskich walk ludu śląskiego przeciwko niemieckiej przemocy, która w ciągu 600 lat niewoli Śląska nie zdołała złamać polskiego ducha tej prastarej piastowskiej dzielnicy, ustanawia się „Śląski Krzyż Powstańczy" dla osób szczególnie zasłużonych w walkach o przyłączenie Śląska do Macierzy.

Art. 2. Zasadniczą odznaką „Śląskiego Krzyża Powstańczego" jest krzyż z białego metalu.

Strona frontowa. Pośrodku krzyża znajduje się Orzeł Śląski na tle szafirowym otoczony stylizowanym wieńcem laurowym; Orzeł Śląski jest wypukły.

Strona odwrotna. Na środku krzyża wypukłe litery „KRN", otoczone wieńcem laurowym. Na lewym ramieniu data „1921", na prawym „1939", na dolnym „1945", daty wklęsłe.

„Śląski Krzyż Powstańczy" nosi się na wstążeczce niebieskiej o dwóch pionowych paskach brązowym i białym po bokach wstążeczki i pionowym pasku o barwach „Krzyża Grunwaldu" przechodzącym przez środek wstążeczki.

Art. 3. „Śląskim Krzyżem Powstańczym" mogą być odznaczeni obywatele nieskazitelnego charakteru, którzy brali udział z bronią w ręku w powstaniach

śląskich w latach 1919—1921 oraz ci obywatele, którzy w okresie działań wojennych od września 1939 r. do stycznia 1945 r swą walką i pracą w organizacjach konspiracyjnych przyczynili się do utrzymania polskiego ducha i ułatwienia odzyskania ziem śląskich lub bezpośrednio pomagali wojsku w oswobodzeniu Śląska.

Art. 4. „Śląski Krzyż Powstańczy" nadaje Minister Obrony Narodowej.

Art. 5. Odznaczeni „Śląskim Krzyżem Powstańczym" otrzymują oprócz odpowiedniej odznaki dyplom o nadaniu. Koszt dyplomu i odznaki ponosi Skarb Państwa.

Art. 6. „Śląski Krzyż Powstańczy" nosi się przypięty na lewej piersi i zajmuje w kolejności odznaczeń polskich miejsce po „Krzyżu Partyzanckim".

Art. 7. „Śląski Krzyż Powstańczy" nadaje się jednorazowo.

Art. 8. „Śląski Krzyż Powstańczy" i prawa z nim związane traci się na mocy prawomocnego wyroku sądowego orzekającego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski

553.
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 25 października 1946 r.

o zniesieniu gromady Lgota w gminie Koziegłówki, powiatu zawierciańskiego i utworzeniu z niej trzech nowych gromad.

Na podstawie art. 16 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam za zgodą Wydziału Wojewódzkiego co następuje:

§ 1.

Gromadę Lgota w gminie Koziegłówki, powiatu zawierciańskiego, znosi się. Z gromady tej tworzy się trzy nowe gromady, a mianowicie:

a) gromadę Lgota-Górna, obejmującą miejscowości: kolonię Lgota-Górna, Leśniczówkę Lisia Góra i leśniczówkę Ogumin,
b) gromadę Lgota-Mokrzesz, obejmującą miejscowość: kolonię Lgota-Mokrzesz,
c) gromadę Lgota-Nadwarcie, obejmującą miejscowości: kolonię Lgota-Nadwarcie i osadę młyńską Hamernia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Wojewoda:
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

554.
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 25 października 1946 r.

wydane w porozumieniu z Wydziałem Wojewódzkim

o zmianie rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 27 listopada 1945 r. o podziale powiatu rybnickiego w województwie śląsko-dąbrowskim na gminy wiejskie i gromady.

§ 1.

Rozporządzenie Wojewody Śląsko - Dąbrowskiego z dnia 27 listopada 1945 r. o podziale powiatu rybnickiego w województwie śląsko-dąbrowskim na gminy wiejskie i gromady (Śl.-Dąbr. Dz. Wojew. Nr. 34, poz. 455) zmienia się jak następuje:

1. Punkt 13 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„13. Gminę Boguszowice z siedzibą urzędową w Boguszowicach; w skład tej gminy wchodzą jako gromady następujące dotychczasowe gminy wiejskie: Boguszowice, Folwarki, Gotartowice, Kłokocin, Rój i Rowień".

2. Punkt 18 § 1 otrzymuje brzmienie:

„18. Gminę Jankowice Rybnickie z siedzibą urzędową w Jankowicach Rybnickich; w skład tej gminy wchodzą jako gromady następujące dotychczasowe gminy wiejskie: Jankowice Rybnickie, Świerklany Dolne, Świerklany Górne oraz część gminy Skrzeczkowice, przylegająca do gminy Świerklany Górne (b. obszar dworski Skrzeczkowice), którą włącza się do obszaru gromady Świerklany Górne".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

555.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI

do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach.

z dnia 8 listopada 1946 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17. poz. 114) zarządzam ogłoszenie czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 3 ust. 1. lit. B. ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienie przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa przysługuje w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 8 listopada 1946 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji:
(—) Dr. Feliks Jarosz.

Wykaz Nr 4. *Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 8. listopada 1946 r.*

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Młyn elektryczny, Rybnik	Młyn elektryczny	Ficek Jan. Spkb. Klimka Ernesta
2	Młyn wodno-turb., Lisów pow. Lubliniec	Młyn wodno-turb.	Witt
3	Młyn parowy, Glinica, pow. Lubliniec	Młyn parowy	Gawleta Jan
4	Młyn elektryczny Rzewicek, Mokruś, pow. Lubliniec	Młyn elektryczny	Rzewicek Józef
5	Młyn elektryczny, Nowy Bieruń, pow. Pszczyna	Młyn elektryczny	Jurecka Jadwiga, Krzykala Aloizy
6	Młyn elektryczny, Pszczyna, Morawiec Antoni	Młyn elektryczny	Morawiec Antoni
7	Młyn elektryczny, Imperial, Będzin, Kościuszki 70	Młyn elektryczny	Kleinberg i S-ka
8	Młyn Żorski, Żory, ul. Rybnicka 6	Młyn elektryczny	Sitko Maria, Kowol Michał
9	Młyn elektryczny i młyn walcowy Tychy, Starokościelna 138	Młyn elektryczny i młyn walcowy	Niemiec Marta
10	Młyn parowy, Sitko Karol, Mikołów, p. Pszczyna, ul. Poprzeczna 26	Młyn parowy	Sitko Karol
11	Młyn elektryczny, Kleiner i S-ka. Sosnowiec, Wsp. 13	Młyn elektryczny	Kleiner i S-ka
12	Młyn elektryczny, Makoszowy, pow. Katowice	Młyn elektryczny	Spkb. po Robercie Mocoń
13	Młyn Elekt.-Walcowy „El.-Walzmühle", Sosnowiec, Wsp. 7	Młyn Elekt.-Walcowy	Feiwel Rozenok, Wilhelm Pischner, Szlama Dalczman
14	Browar „Gambrinus", Sercarz, w Będzinie, ul. Czeladzka 14	browar ze słod. i fabryka wód gaz.	Sercarz
15	Browar „Renard" Gwarectwo Renard, Sosnowiec, ul. Browarna 2/4	browar ze słod.	Gwarectwo Renard
16	Zakłady Ceramiczne Eryk Kocula, Miasteczko Śląskie	Cegła budowlana dziurkowana	Kocula Eryk
17	Zakłady Ceramiczne A. Daab, Kochłowice	Cegła zwykła maszynowa, kafle, pustaki, płyty	Inż. Adolf Daab
18	Aloizy Golasowski, Budowniczy i właściciel cegielni parowej, Mysłowice, ul. Stalmacha 3	Cegielnia elektryczna	Ludmiła Golasowska, Józef Henryk Golasowski, Maria Biolikowa, Franciszka Kasprowicz, Aloizy Golasowski
19	Fabryka Wyrobów Ogniotrwałych „Szamot" Mgr Czesław Górkiewicz, Sp. z o. o., Oddział Łazy	Produkcja materiałów ogniotrwałych	Mgr. Czesław Górkiewicz, Władysław Idzik, Władysław Rawiński, Jakób Schöngut, Maurycy Feil, Franciszek Anhalt, Sabina Anhalt, Jakób Ingester
20	Fabryka Lin i Drutu, A. Deichsel, S. A., Sosnowiec, ul. Niwecka 3	Fabryka lin drucianych, drutu, drut kolczasty, siatki	Inż. Mieczysław Cimoszko, Adw. Stanisław Szczygielski, Zakłady Meyerhold, Erwin Deichsel, Adolf Deichsel

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
21	Tempergiesserei u. Fitingsfabrik, dawnej Ernst Erbe, Zawiercie, ul. Pierackiego 2	Wyrób łączników do rur wodnych i gazowych oraz odlewów lano kutych	Aleksander Erbe, Wanda Erbe, Edwin Erbe
22	Śląska Fabryka Maszyn i Radiatorów, dawniej Józef Besuch, Spółka z o. o. Mikołów, ul. Wyzwolenia 6	Odlewnia żeliwa jakoteż wytwórnia maszyn, radiatorów i podobnych przedmiotów wzgl. urządzeń technicznych	Besuch Walter, Rybicka Elżbieta, Pokorna Małgorzata
23	Zakłady Przemysłu Stalowego Meyerhold, Spółka Akcyjna, Sosnowiec	Fabryka pilników	Kazimierz Meyerhold, Tadeusz Meyerhold, Dr. Benedykt Czarski, Szymon Gotesman, Rudolf Cindrie
24	G. Josephyego Spadkobiercy właśc. inż. W. Josephy i Dr. F. Weinschenk, Bielsko, ul. Powstańców Śl. 6	Fabryka maszyn i odlewnia żeliwa	Inż. Wolfgang Josephy, Dr. Fedor Weinschenck

556.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. II. 21/20/46 Katowice, dnia 28. 10. 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Instrukcja w sprawie przeprowadzenia wyborów sołtysów i podsołtysów.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydziałów Pow.
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

W rozwinięciu zasad, zawartych w rozporządzeniu Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 marca 1945 r. w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 53) przesyłam w załączeniu instrukcję dla wójtów oraz przewodniczących zebrań gromadzkich, normującą sposób przygotowania i przeprowadzenia wyborów sołtysów i podsołtysów — do wiadomości i urzędowego użytku.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. J. Ziętek, Wicewojewoda.

INSTRUKCJA

dla wójtów oraz przewodniczących zebrań gromadzkich w sprawie przeprowadzenia wyborów sołtysów i podsołtysów.

Szczegółowe przepisy prawne, regulujące sposób przygotowania i przeprowadzenia wyborów sołtysów i podsołtysów regulują postanowienia rozp. Min. Administracji Publicznej z dnia 15. 3. 1945 r. w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 53).

W rozwinięciu tych przepisów wyjaśnia się:

1. Wybory sołtysa i podsołtysa przeprowadza się na podstawie zarządzenia Starosty Powiatowego, który w zarządzeniu tym podaje dzień zarządzenia wyborów, dzień, godzinę, miejsce oraz lokal, w którym zebranie wyborcze ma się odbyć, jak również nazwisko Przewodniczącego Komisji Wyborczej (§ 4).

2. Na podstawie tego zarządzenia wyborów, Zarząd gminny przystępuje do sporządzenia spisów wyborców, obejmujących w układzie alfabetycznym, względnie według kolejności numerów domów wszystkich mieszkańców danej gromady, mających prawo do uczestnictwa w wyborach.

Prawo uczestnictwa w wyborach posiadają wszyscy mieszkańcy gromady, posiadający ukończone *do dnia zarządzenia wyborów* 21 lat życia, oraz zamieszkali na terenie gromady przed dniem zarządzenia wyborów (§ 16).

Po dniu 31. XII. 1946 r. prawo uczestnictwa będą mieli tylko ci obywatele polscy, którzy na terenie gromady zamieszkują conajmniej 6 miesięcy przed dniem zarządzenia wyborów (§ 3 lit. b).

Prawo udziału w zebraniu gromadzkim, mającym na celu wybór sołtysa i podsołtysa, *posiadają tylko obywatele polscy* (§ 3/1).

Spisy wyborców sporządzone być mają w 2-ch równobrzmiących egzemplarzach i doręczone Przewodniczącemu komisji wyborczej conajmniej na 2 dni przed terminem zebrania wyborczego.

3. Sołtysem lub podsołtysem gromady może być każdy obywatel polski, posiadający ukończone 24 lat życia oraz prawo udziału w zebraniu gromadzkim. Kandydat nie może być poza tym obciążony zarzutem współdziałania z okupantem niemieckim w jego walce z narodem polskim, bądź też udziału w walce bratobójczej z niepodległościowymi organizacjami demokratycznymi (§ 1).

4. Zebranie gromadzkie mające na celu dokonanie wyboru sołtysa i podsołtysa otwiera w terminie wskazanym w zarządzeniu wyborów Przewodniczący komisji wyborczej, powołując na członków komisji dwóch obywateli spośród obecnych na zebraniu gromadzkim, posiadających prawo uczestniczenia w tym zebraniu (§ 11).

5. Po skompletowaniu składu komisji Przewodniczący ustala ilość mieszkańców uprawnionych do wzięcia udziału w zebraniu oraz ilość obecnych na zebraniu. Zwracam uwagę na postanowienia cytowanego rozporządzenia, w myśl których zebranie jest ważnym bez względu na ilość obecnych (§ 3 ust. (2)).

6. Po ustaleniu liczby uprawnionych i obecnych, Przewodniczący wzywa do składania list kandydatów, ustalając do tego celu 15-minutowy czas. Zgłoszenie kandydatów może nastąpić na piśmie, przyczym musi ono być oparte podpisami conajmniej 10 wyborców lub ustnie do protokółu. Zgłoszenia ustne muszą być dokonane również przez conajmniej 10 wyborców. Zgłoszenie może zawierać nazwiska i imiona tylko dwóch kandydatów i nie musi zawierać ściślejszego określenia, na jakie stanowisko zostali zgłoszeni. Dla ściślejszego określenia kandydatów należy zażądać od zgłaszających i imion rodziców kandydatów, a to celem uniknięcia ewentualnych pomyłek.

Po upływie czasu ustalonego dla zgłoszenia kandydatów Komisja stwierdza, którzy z kandydatów zostali ważnie zgłoszeni, wpisując ich nazwiska do protokółu, a których kandydatów Komisja uznała za nieważnie zgłoszonych. Przy unieważnieniu kandydatur należy do protokółu wpisać przyczyny ich unieważnienia.

Ustalonych za ważnie zgłoszonych kandydatów Przewodniczący podaje do wiadomości zebranym, podając ich imiona i nazwiska oraz imiona ich rodziców. W wypadku zgłoszenia tylko dwóch kandydatów Komisja uznaje ich za wybranych, zgłoszonego na pierwszym miejscu na sołtysa, zaś na drugim — na podsołtysa. Przewodniczący po ogłoszeniu wyniku wyborów sporządza protokół wyborczy i zamyka Zebranie Gromadzkie.

W wypadku zgłoszenia większej liczby kandydatów, aniżeli dwóch, Przewodniczący zarządza głosowanie,

które zasadniczo jest jawne. Na żądanie 1/10 ilości zebranych Przewodniczący ogłasza przeprowadzenie wyborów tajnych.

Wybory jawne należy przeprowadzić w ten sposób, że Przewodniczący, na podstawie listy wyborców wzywa w kolejności wszystkich, posiadających prawo czestnictwa w wyborach do ustnego zgłoszenia nazwisk dwóch zgłoszonych kandydatów, na których dany obywatel głosuje, określając w liście fakt oddania głosu. Członkowie Komisji odnotowują ten fakt na kartkach obliczeniowych, stawiając właściwym kandydatom kreskę, stwierdzającą oddanie na nich głosu. Sposób obliczenia arkuszy oraz ustalenia wybranych wskazany jest poniżej. (§ 5—10).

7. W wypadku zażądania przez conajmniej 1/10 część wyborców głosowania tajnego, Komisja wyborcza stwierdza stan urny do głosowania, przeznaczonej na oddanie głosów. Urna musi być przed rozpoczęciem głosowania pusta. Przewodniczący wzywa poszczególnych wyborców do oddania karty do głosowania, odkreślając w spisie wyborców oddanie przez uprawnionych głosów. Fakt oddania głosu odkreśla równocześnie jeden z członków Komisji w drugim egzemplarzu spisu wyborców.

Przed rozpoczęciem wzywania do oddawania głosów, Przewodniczący obowiązany jest zwrócić obecnym uwagę na to, że karta do głosowania może zawierać tylko dwa nazwiska ważnie zgłoszone i uznanych przez Komisję za ważnie zgłoszonych kandydatów.

8. Po zakończeniu oddawania głosów, Przewodniczący w obecności członków Komisji otwiera urnę, wyjmuje głosy oddane i oblicza je ilościowo, sprawdzając z ilością odkreśleń głosujących na spisie wyborców. (Liczba oddanych kart do głosowania musi się zgadzać z liczbą odkreśleń na spisie wyborców). Po uzgodnieniu ilości oddanych kart przystępuje Komisja wyborcza do ustalenia wyników wyborów. W tym celu Przewodniczący odczytuje z kart do głosowania nazwiska i imiona kandydatów, członkowie zaś Komisji na osobnych arkuszach obliczeniowych stawiają każdemu z kandydatów kreskę, stwierdzającą oddanie na nich głosu.

Arkusze obliczeniowe muszą być prowadzone w dwóch równobrzmiących egzemplarzach.

Karta do głosowania zawierać może tylko nazwiska dwóch ważnie zgłoszonych kandydatów. W wypadku umieszczenia na karcie większej liczby ważnie zgłoszonych kandydatów, karty do głosowania nie unieważnia się, lecz uwzględnia się pierwsze dwa nazwiska, przyjmując, że na tych kandydatów został oddany głos, skreślając równocześnie dalej umieszczone nazwiska.

Po odczytaniu wszystkich kart do głosowania, Komisja przystępuje do obliczeń wyników głosowania ustalając ile głosów padło na poszczególnych kandydatów. Za wybranego na sołtysa uznaje Komisja tego kandydata, który otrzymał z kolei największą liczbę głosów.

Wyniki głosowania podaje Przewodniczący Zebrania zebranym do wiadomości w drodze ustnego zawiadomienia. Komisja przystępuje do sporządzenia protokółu w dwóch egzemplarzach, które w równobrzmiącym wygotowaniu i podpisaniu przez Przewodniczącego i członków Komisji zostają niezwłocznie przesłane wraz ze wszystkimi aktami wyborczymi (spisami wyborców, kartkami i arkuszami obliczeniowymi) właściwemu terytorialnie wójtowi. (§ 14).

W terminie trzech dni po dokonaniu wyborów conajmniej 10-ciu wyborców ma prawo wnoszenia protestu wyborczego na ręce wójta. Wójt przesyła protest wyborczy wraz z aktami wyborczymi Powiatowej Radzie Narodowej do rozstrzygnięcia. (§ 15).

W wypadku niewniesienia protestu, wójt w terminie dni trzech po odbyciu wyborów przesyła jeden egzemplarz protokołu wyborczego Staroście Powiatowemu. Akta wyborcze wraz z jednym egzemplarzem protokołu winny pozostać w przechowaniu Zarządu Gminnego.

557.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Ogólny —

Nr. Og. Org. 49/15/46 Katowice, dnia 8 listopada 1946 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Opolu.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy (wszyscy).

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że w związku z częściową zmianą statutu organizacyjnego Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych utworzony został decyzją Min. Ziem Odzyskanych Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Opolu, podległy bezpośrednio Ministerstwu Ziem Odzyskanych.

Urzędowi temu będą podlegały wszystkie powiaty Opolszczyzny, prócz miasta i powiatu Gliwice, miasta i powiatu Bytom oraz miasta Zabrza.

Dyrektorem Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Opolu mianowany został ob. Henryk Alchimowicz.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Wierzbiański, Naczelnik Wydz. Ogólnego

558.

STAROSTWO POWIATOWE
w Katowicach

Nr. Wet. 7g/9-10/46 Katowice, dnia 7. XI. 1946 r.

ZARZĄDZENIE
POLICYJNO-WETERYNARYJNE
w sprawie zwalczania pomoru kur.

Z powodu rozszerzania się pomoru kur w gminie Wełnowcu zarządza się aż do odwołania na zasadzie postanowień art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzplt. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz § 39 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) co następuje:

I.

1) W całej gminie Wełnowiec winien być drób trzymany w obrębie obejścia.

2) Wypuszczanie drobiu poza obręb. zagród jest surowo wzbronione.

3) Zabrania się również wywozu (wynoszenia) drobiu z zapowietrzonej gminy, pędzenia drobiu drogami, zatrzymywania się w gminie tej z drobiem przewożonym na wozach i t. p., urządzania targów i pokazów drobiu, uprawiania handlu domokrążnego drobiem, oraz przywozu drobiu do wymienionej gminy.

4) Pierze wolno wywozić z zapowietrzonej gminy tylko w stanie suchym i zawiązane w szczelnych workach.

5) Na wywóz bitego drobiu zezwala się pod warunkiem, że drób przed ubojem i po uboju zostanie zbadany przez lekarza weterynaryjnego.

6) Na drogach u wejścia do zapowietrzonej gminy, jak również przy wejściach do zagród zamkniętych, należy umieścić tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór kur".

II.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń karane będzie na zasadzie art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzplt. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) aresztem do jednego miesiąca i grzywną do 10.000 zł. lub jedną z tych kar.

III.

Zarządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Starosta powiatowy:
w/z. (—) M. Maślankiewicz, Wicestarosta.

559.

STAROSTWO POWIATOWE
w Opolu
Referat Administracyjny
Nr. A. O./a)51/46 Opole, dnia 6 listopada 1946 r.

OGŁOSZENIE

o dokonywaniu wpisów do księgi wodnej.

Starostwo Powiatowe w Opolu, podaje do wiadomości publicznej, że w myśl art. 253 ustawy wodnej z dnia 19. IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 24) winni właściciele zakładów wodnych oraz zainteresowani na terenie powiatu opolskiego, wnieść podania o wpisanie zakładów do księgi wodnej w Starostwie, w przeciwnym bowiem razie prawa ich wygasną, jeśli w terminie lat 5 — od dnia wejścia w życie zacytowanej ustawy tj. od dnia 27. XI. 1945 — wymienione podanie nie zostanie wniesione —.

Starosta:
w/z. Sładkowski Zygmunt, wicestarosta.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisuje

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na rozbiórkę zniszczonych mostów:

1) żelbetowego nad rz. Przemszą w Brzezince w ciągu drogi powiatowej Brzezinka—Wysoki Brzeg (pow Katowice).
2) żelbetowego nad rz. Brynicą w Radosze w ciągu drogi gminnej Mysłowice—Sosnowiec (pow. Katowice).
3) żelaznego nad kanałem bocznym rz. Odry w Raciborzu w ciągu drogi gminnej Racibórz—Nieboczów (pow. Racibórz).

i na odbudowę mostów żelaznych składanych

4) nad rz. Odrą w Olzie w ciągu drogi wojewódzkiej Rybnik—Olza—granica (pow. rybnicki) i w Krzyżanowicach w ciągu drogi powiatowej Krzyżanowice—Buków (pow. raciborski). z rozmontowaniem i przewiezieniem z Grudziądza na budowę 2 gotowych przęseł stalowych mostów składanych.

Termin wykonania robót: z poz. 1), 2) i 3) do dnia 31 grudnia 1946 r. oraz z poz. 4) do dnia 31 marca 1947 r.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach bez stempla firmowego, z napisem: „Oferta na rozbiórkę (odbudowę) mostu . . . . nad rzeką . . . . w . . . .". w terminie do **dnia 25 listopada br.** do godziny 12-tej. w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego, gmach Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, pokój Nr 518. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 12.15.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta niezależnie od wysokości sumy oferowanej oraz prawo unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Pierwszeństwo otrzymania robót z przetargu, przy tej samej lub zbliżonej (w ramach do 5%) sumie ofertowej, będą mieli ci oferenci, którzy wykupili większą, od pozostałych oferentów, ilość obligacyj Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju.

Przystępujący do przetargu obowiązani są przedstawić przy ofercie zaświadczenie instytucji subskrybującej o wysokości nabytych obligacji P. P. O. K.

Do oferty należy dołączyć przepisane wadium w wysokości 2% do 1.000.000 zł i 1½% ponad 1.000.000 zł sumy oferowanej oraz wypis z rejestru handlowego i odpis karty rejestracyjnej przemysłowej.

Formularze ofertowe nabyć można w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach pokój Nr 518. w cenie 100 zł za komplet oraz uzyskać potrzebne informacje w związku z ogłoszonym przetargiem.

Za Wojewodę:
Dr Kaufman. Nacz. Wydz. Komunikacyjnego.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Tatra" Nr. rejestr. A-69166. wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy, Katowice. na Hutę Kościuszko w Chorzowie. 289

Unieważnia się spaloną kartę ewidencyjną samochodu D. K. W. Nr. rejestr. A-71640, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Państwową Hutę Laura w Siemianowicach Śląskich. 290

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną motocykla B. M. W. Nr. rejestr. M-72185 wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice. na nazwisko Żołna Tadeusz. 291

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną na samochód ciężarowy Nr. C-74560, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Ministerstwo Zdrowia, Wojewódzki Wydział Zdrowia Katowice. 292

Unieważnia się skradz. książeczkę wojskową oraz książeczkę uposażenia wystaw. przez Jednostkę Wojskową 1082, na nazwisko Wójcik Aleksander. 293

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na motocykl wystawioną przez Urząd Samochodowy Katowice, prawo jazdy oraz dowód tożsamości wystawiony przez niemieckie władze okupacyjne w Sosnowcu na nazwisko Kobzdej Henryk, Dąbrowa Górnicza, Sobieskiego 11. 294

Unieważnia się skradzioną kartę ewakuacyjną na nazwisko Biernacka Anna i Julianna Walkówna. 195

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną samochodu „Fiat" Typ 621c, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Bielską Kolej Elektryczną w Bielsku. 296

Unieważnia się skradzione dokumenty samochodu ciężarowego marki G. M. C. Nr. rejestr. C-93045, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Konserwowego w Bytomiu. 297

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną motocykla „Zündapp" Nr. rejestr. M-92090 oraz prawo jazdy. wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy na nazwisko Kostka Gedeon, zamieszk. w Katowicach, Kilińskiego 19. 298

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Moris Commersial" Nr. rejestr. C-93355. wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice. na Urząd Wodno-Melioracyjny w Koźlu. 299

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Tempo" Nr. rejestr. C-70139, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Fabrykę Lin i Drutu w Zabrzu. 301

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bułowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360.— zł, półroczna 180.— zł, kwartalna 90.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5.— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80.— zł, wraz z egz. dowod. 100.— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 20.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33. w podw., tel. 327-54
R 23151